

inden 1ste April, skulle bevilge Regjeringen, hvad den fra første Færd af har forlangt, og ikke, hvad vi selv have indrømmet at ville bevilge. Saaledes som Forslaget nu ligger for her, er det et temmeligt uskyldigt Ændringsforslag; jeg skal gjerne indrømme, at det senere kan faae en vis Betydning, men jo større Betydning det kan faae, desto bedre troer jeg, det vil være i det paagældende Tilfælde.

J. N. Hansen: Jeg vil udtale, at det forekommer mig, at der der virkelig væsentlige Punkter, hvori der var Uenighed mellem Thinget og Regjeringen, maatte dette Forslags Vedtagelse medføre, at der ingen foreløbig Finantslov kom ud, thi det er dog for det Første rimeligt, at det andet Thing netop i disse Punkter vilde have en forskjellig Mening fra det nærværende Thing, og paa ingen Maade vilde give sit Minde til en saadan Sætning, men dernæst vilde alene det, at ogsaa Regjeringen maatte forudsættes saameget mere at ville modsætte sig en saadan Sætning, forsaavidt den skulde have Anvendelse paa særdeles vigtige Punkter, hvorom Regjeringen havde en anden Mening end Folkethinget, have samme Virkning. Jeg mener derfor, at, hvad enten der findes væsentlige Punkter i den her vedtagne Finantslov, hvori der er Uenighed mellem Thinget og Ministeriet, eller ikke, er der stærke Grunde, som tale for ikke at vedtage dette Forslag. Jeg vil ogsaa her ligefrem slutte fra, at Forholdet var det modsatte. Jeg sætter, at det var Landstthinget, som først havde behandlet Finantsloven, og som ogsaa først skulde vedtage denne foreløbige Bevilling, samt at denne blev sendt ind til Folkethinget med en saadan Sætning, hvorved Landstthinget vilde hævde sin Vedtagelse af Loven ligeoverfor Regjeringen, og at man dertil ønskede, at Folkethinget skulde give sin Stemme. Jeg vilde da finde det meget naturligt, om Folkethinget vilde svare: Disse Punkter have vi ikke endnu overveiet, det er muligt, at vi ere af anden Mening om disse Uoverensstemmelser, og vi ville derfor ikke give

Sagen nogenfomhelst, endog blot foreløbig, Stadfæstelse ved at vedtage en Lov med en saadan Affattelse. — Da jeg har Ordet, vil jeg sige, med Hensyn til hvad den ærede Formand nu udtalte, at jeg ikke kan indrømme, at Thinget ved at holde sig taus ligeoverfor den sildige Forelæggelse af Finantsloven paa nogen Maade har erklæret, at der derved er fulgt en rigtig Fremgangsmaade.

Formanden: Jeg skal bemærke, at Det er at finde Noget urigtigt, og et Andet er det at erklære det, man ikke finder rigtigt, for at være en Overtrædelse af Grundloven.

Finantsministeren: Jeg ønsker ikke at fremkalde en Discussion om det Spørgsmaal, hvorvidt Finantsloven er fremlagt i grundlovmæssig Tid eller ikke, men jeg skal kun konstatere, at den er bleven anmeldt i det Møde, i hvilket Thinget constituerede sig, og forelagt i det næste Møde, Thinget derefter holdt.

Sylv. Jørgensen: Jeg skal kun føie en kort Bemærkning til, hvad der allerede er udtalt, og den vil gaae i samme Retning, hvori de Udtalelser gik, som vi hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (J. N. Hansen). Naar jeg seer paa Ændringsforslaget og dernæst tænker mig Lovforslaget med denne Ændring paa dets senere Vandring i Landstthinget, synes jeg, at det vilde være ligesaa billigt, om Landstthinget t. Ex. istedetfor „saaledes som dette“ — nemlig Finantslovsforslaget — „er vedtaget af Folkethinget ved tredie Behandling“, indsatte: „saaledes som dette er vedtaget af Landstthinget ved anden Behandling.“ Naar man derpaa gjør sig det Spørgsmaal, om vi vilde finde dette billigt, og om vi kunde gaae ind derpaa, vil jeg idetmindste for mit Vedkommen svare et bestemt Nei, og jeg troer næsten, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil gjøre det Samme. Jeg kan derfor, om ikke af andre Grunde, ikke stemme for Ændringsforslaget.